

**Miracvla Quæ Ad Invocationem Beatiss. Virginis Mariae,
Apvd Tvngros, Camberones, Et Servios In Hannonia; ac
Dominam Gaudiorum in Picardia vulgò Nostre Dame de
Liesse dictam effulsere**

Caoult, Walrand

Coloniae Agrippinae, 1607

Qomodo imago Beatæ Mariæ Angelorum ministerio miraculosè Tungros all
at a sit, non minus dilucidè quàm periucundè exponitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59700)

in beatissimæ Virginis festis Natiuitatis, Cõceptionis, Purificationis, Annũciationis & Assumptionis. Porro iam nominati Hectoris temporibus Tungri, tantum vicus erat dependens à Tungris Sancti Martini, nec à tempore ita multo inde disiunctus peculiarem habet partem. Nunc temporis spectat ad D. Comitum Berlamontium & Lalanium, aurei velleris equitem &c. annexusque est Lensensi territorio.

DE MODO IMAGO B. MARIÆ
Angelorum ministerio miraculose Tungros
allata sit, non minus dilucidè quàm
periucundè exponitur.

C A P. II.

ANno supra millesimũ octuagesimo primo, pridie Purificationis, ad undecimam noctis horam, imago gloriosissimæ & beatissimæ Virginis Mariæ Tungros ab Angelis allata est candida & lucida nube adorata, tanto quidem splendore, vt territorium illud omne quasi in ipso meridie inclaresceret. Locus hic in horto conspicuus includebatur castello Domini Hectoris à Tungris cognomento Magnus: qui pro tempore viduus 42. erat annorum vir spectabilis & præstans, quæ stirpis nobilitate (nã Comitibus Flãdriæ & S. Pauli sanguine iunctus, etiã nepos erat Comitum Namur-

Namurcensis) qua vitæ laudabilis, sanctior
vide infrac. 11. } que morum præconio Quo
 quomodo diui } domesticis de extraordin
 nitus à cecitate } ria ista claritate condocet
 sit liberatus. } ctus (nam à triennio vi mo
 bi cæcus erat) surrexit è lecto, seseque ad con
 locum transferri iussit, quo iam incolæ per
 præuenerant stupentes, & scire plurimum con
 siderantes, quid sibi res ea vellet. Er ecce
 per sesquihoram aut circiter audiuit summi
 mam & incomparabilem melodiam, dulcissimam
 interim odore fragrantissimo, qui sancta quæ
 dam, nec facile explicabili alacritate festi
 eorum & mentes in diuinæ gloriæ contempla
 tionem accensas erigeret Vbi cessante
 symphonia, Hector imaginem illam in su
 cubiculum reuerenter & honorificè delata
 dam curauit, & sollicita vigiliæ cultu
 seruandam. Die sequenti inde mota, & ad
 Martini parocchiam magna cum solemnitate
 præuijs crucibus & labaris seu vexillis
 cris, delata est per parocchiam iam dicto Hec
 re comitatum, & magna insuper incolæ
 turba, tam eorum qui visionem hanc per
 perant, quam aliorum qui iam audiendi
 gratia conuenerant: ibique, non sine publicis
 sanctis ceremonijs ac veneratione multa
 per summum altare fuit collocata, Ac in
 ta nocte, illa ipsa hora, qua paulò antè dicitur
 tus aduenerat, eodem Angelico ministro

ad hortum Hectoris est relata; qui cum surrexisset, eam in suum cubiculum honorificè, vt antè, reponi iussit, ac postero die pari ceremoniarum apparatu & pompa iterum à S. Materni prædictam parœciam referri. Res mira: Proximo post die, prima luce nuntiant serui domestici Domino suo, sese imaginem reperisse in eodem horti loco, vbi prius fuerat. Quod vt vir bonus cognouit, præ gaudio & stupore gestiens, Deo Virginique Matri pro tanto fauore gratias egit. Ne quid verò leuiter aut temerè circa rem tanti momenti faceret, consultum putauit Reuerendissimum Dominum Ioannem Cameracensem Episcopum de rei serie cõmonefacere, vt ipsius iussu authenticum instrumentum fieret, ac orbi publicaretur ad beatę Virginis laudem & honorem. Quem in finem, nobilem è suis vnum Ioannem Brugeletanum cum litteris rem totam aperientibus ad Episcopum destinauit: qui hoc nuntio non mediocriter exhilaratus, in Dei & gloriosissimæ Matris eius laudem toto mentis affectu prorupit, adiecitque se insignes aliquot viros & auctoritate præditos, nec non & vita cõmendatos missurum, qui in rei veritatem & facti circumstantias plenius inquirerent. Coëgit concilium, vbi litteras D. Hectoris à Tungris legendas exhibuit. Episcopi propositum de mittendis aliquot viris idoneis, ab omnibus accommodum & conueniens

ueniens, est iudicatum. Quocirca de nomine
 fuerunt quatuor viri precipui, puta loannes
 Muquetius, Petrus Montius, Guillelmus
 Castro, & Roberrus Brunus, cum ex
 mandato particularim & fideliter rem
 inquirendi. Qui postquam eo loci uenissent
 Hector comitatus Dominis Petro Bala
 Domino, suo genero (duxerat enim
 uxorem filiam Hectoris natu maiorem
 nor postea Domino à Ghistellis nupsit,
 tempore miraculum contigit) & loannes
 Domino de Huffegnies spectato equitum
 Ecclesiasticorum numero non exiguo,
 moratam imaginem accipi, denuoque
 ati MARTINI templum referri
 Cuius rei ueritas, ut indubiè patet
 communi consilio, concordique
 lo conopæum erectum est ea via, que
 ter Tungros, & B. Martini præfatum
 plum interiacet; decretumque ut duo è
 gatis Cameracensibus inibi confisterent
 alijs ecclesiasticis, donec ab euentu alijs
 res euaderet perspicua; reliqui duo in
 nominati Hectoris castello remaneret
 mitati eodem Hectore ac Dominis de Bal
 lo & de Huffegnies alijsque nobilibus, Eo
 ce, sub instantem undecimam nocturnam
 dem forma modoque quo prius accesserunt
 ad locum suum est relata, transiens supra
 moratum conopæum magno cum spectantibus
 gaudio

gaudio & stupore. Illic visi sunt sibi videre caelos apertos & multo lumine circumfuso scintillantes, ac velut per tubulum in animos il-lapso quasi quineta quadam essentia gaudiorum & deliciarum caelestium: ibi enim conspicati sunt venerandam illam imaginem caelida nube circumdatam suavi quodam celestique sono ac fulgore aures & oculos pulsan-tem & praestringentem, eodem plane schone- mate, quo prius visa erat ad D. Martini; idque magno, mirabilique cum triumpho & inau- dita magnificentia. Illic auditi cantus & me- lodia prorsus angelica. Ibidem aer visus quasi balsamo & pretiosis Thymiamatis perfusus, tanta inde suavissimi odoris emanabat fra- grantia. Quid multis? Peractis admirandis hisce mysterijs, fit concursus ad locum, & reperta est ab ipsis imago sita, vt antea, in ipso horto: ibique se humi prosterntes la- crymanibus oculis, & ad caelum sublatis, genibus in terram defixis, iunctis manibus, & corde diuinitus accenso, hanc in precati- onem erumpunt. O Maria gloriosissima mi- sericordiae mater, quae ex beato gloriae tuae throno non cessas pro famulis & clientibus tuis in vndoso huius mundi pelago laboran- tibus aduocatam agere apud vnicum filium tuum Dominum nostrum, eiq; virgineas mamas- tas, & quibus lac suxit infantulus, ostendere,

ex intimo corde tibi gratias agimus quam
 possumus maximas, quod misericordes
 mites oculos tuos in nos conieceris, quod
 eum hunc tua præsentia beare, & per ima-
 nem hanc te (quæ altissima & potentissima
 coelitem Imperatrix) nobis familiarem
 bere volueris, nobis, inquam, vilibus & ab-
 iectis terræ vermiculis. Fae nos, o vitæ for-
 tanto tamque admirabili beneficio digna-
 Et ut filius tuus pauperulæ viduæ munu-
 lum non est aspernatus; ita & tu corda nostra
 ac bonas voluntates, ac nos ipsos, quantum
 cumque sumus, in clientes & obsolescentes
 Fae loco, eumque illustra, ac visita (& pe-
 gratiarum tuarum agmina, in nos tibi deo-
 tissimos copiosa largitrix influe) quem sanctæ
 sanctæ maiestatis tuæ pedibus prouolui-
 num dicamus, consecramusque. Memoramus
 Dominus Hector ingenti perfusus gaudio
 quod Virgo Mater locum suum tam illustre
 miraculo honoraret, ad imaginem vana curio-
 suis tota nocte vigilauit, & prima luce audito
 res ac delegatos illos duos accessit, iussit
 quos & rogauit vt Reuerendissimo Archiepiscopo
 piscopo Cameracensi totius rei gesta scribere
 aperirent: qui sese id sedulo facturos proce-
 tentes, sine mora in viam se dederunt.

Die mensis Februarij decima septima de-
 uerendissimus dominus Ioannes Episcopus
 Cameracensis Tungros aduenit; in dicto

us aduentu suo pastoribus vicinis : qui & comparuerunt sacris induti vestibus , preuijs Crucis vexillis & labaris ecclesiarum suarum, magna populi comitante caterua. Eodem die Reuerendissimus concionem habuit , locum & hortum, vbi erat imago, dedicauit , inibiq; sacrum fecit . Quo finito , Dominus Hector supplicauit vt totum Castelli sui fondum & ambitum consecraret, quod & illico factum est.

QVIDAM DOMINVS ALTERIVS MANUUM vsu à nouennio destitutus , cereos accensos ante imaginem B Virginis offerens, manum sanam ac eiusdem vsu recepit:

CAP. III.

Vigesima septima proximè sequētis Martij idem supradictus Dominus Hector ediculam ad honorem & laudem beatissimæ Virginis erigi curauit: ad quam confestim accurrunt ingens multitudo ex omni statu, sexu, ætate: hi quidem vt imaginem miraculis plenam, iamque passim diuulgatam viderent; illi verò vt sibi, vel propinquis suis sanitatem impetrarent sicuti eodem die & mense, quum prædictum exstueretur facellum proprio experimento didicit supranominatus Ioannes Dominus de Hufsegnies, qui alterius manu

B nuum